Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26422
Copyright: Admont, Benediktinerstift

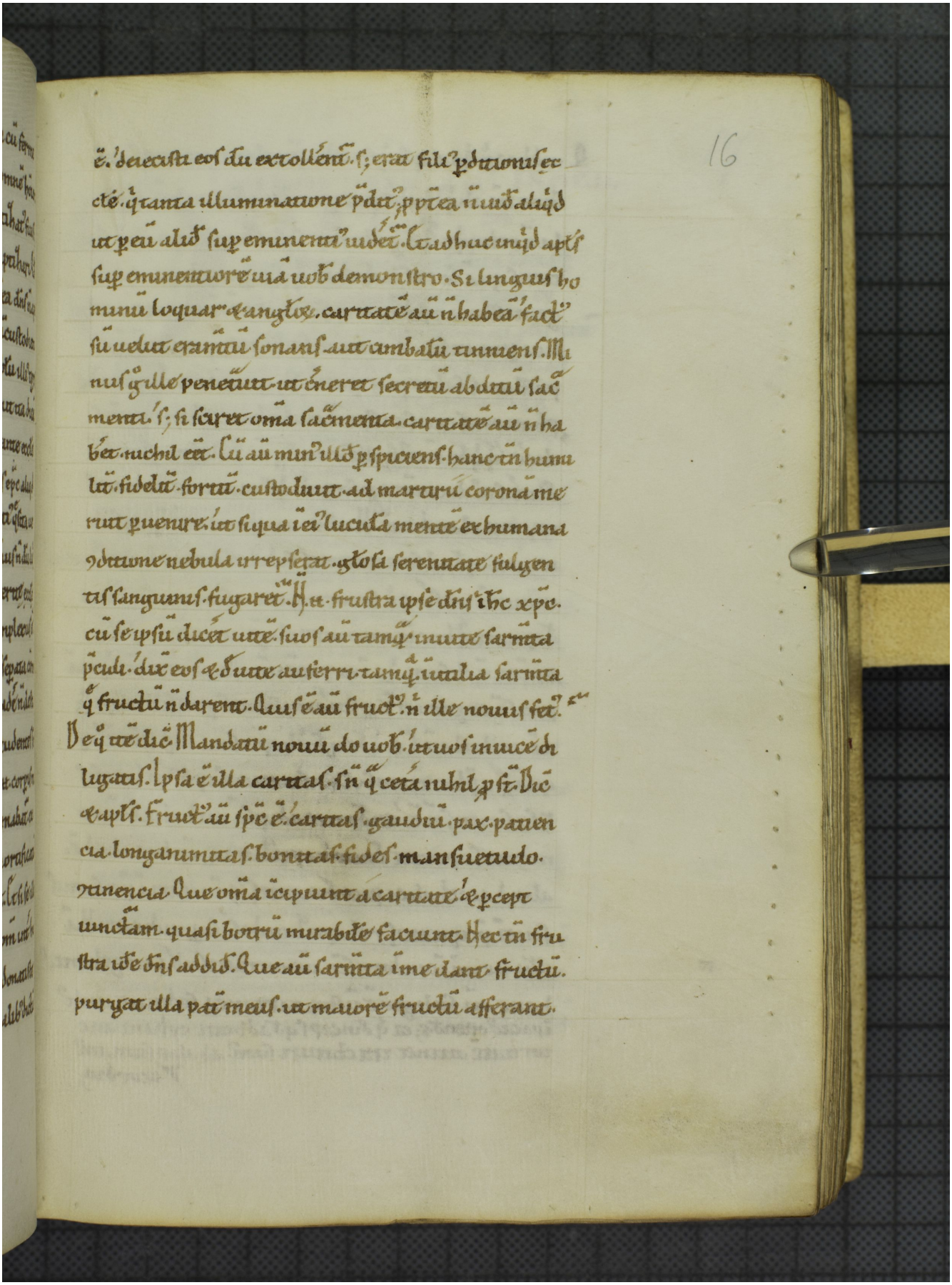

16

ē. de ecclesia eos dñ extollent. s; erat filius p̄dationis ec
cle. q̄ tanta illuminatione p̄ditus, p̄p̄tea nūd aliq̄d
ut p̄eū aliū sup̄ eminentiū uideret. Et adhuc uniq̄d apl's
sup̄ eminentiore ēuia uob demonstro. Si linguis ho
minū loquar. et angelōr. caritatē autē n̄ habeam factus
sū uelut eraneū sonans. aut cimbalū tinniens. Mi
nus q̄ille penetrat ut oneret secretū abdituū sac̄
mentū. s; si scirem oma sac̄mentā. caritatē autē n̄ ha
beret. nichil esset. Cū autē min̄ illū p̄ spiciens. hanc tn̄ humi
lē. fidelē. fortē. custodiuit. ad martyrū coronā me
ruit p̄uenire. ut si qua ei lucida mentē ex humana
ꝓdationē nebula irrepserat. gloria serenitate fulgen
tis sanguinis. fugaret. H. ut. frustra ipse dñs ihc xp̄c.
cū se ipsū dicet uite. suos autē tamq̄ inutile sarmēta
p̄cidi. dix eos et ꝓ ute auferri. tamq̄ inutilia sarmēta
q̄ fructū n̄ darent. Quis ē autē fructus. n̄ ille nouus fet. ⁊c
De q̄ ite dic. Mandatū nouū do uob. ut uos inuicē di
lligatis. Ipsa ē illa caritas. sn̄ q̄ ceta nihil p̄ s. Dic
et apl's. Fructus autē spū ē. caritas. gaudiū. pax. patien
cia. longanimitas. bonitas. fides. mansuetudo.
continencia. Que oma incipiunt a caritate. et p̄cept
unctam. quasi botrū mirabile faciunt. Hec tn̄ fru
stra ide dns addit. Que autē sarmēta in me dant fructū.
purgat illa pat meus. ut maiorē fructū afferant.